

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana
☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka: 0600-11/2004-7

Datum: 31. 5. 2004

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS 25. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,
ki je potekala v ponedeljek, 31. maja 2004, ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani, Mestna hiša, Mestni trg 1, Ljubljana

GA. DANICA SIMŠIČ

....gospodje, spoštovani vsi navzoči, lepo pozdravljeni. Predlagam, da začnemo z nadaljevanjem 25. izredne seje.

V tem trenutku vas je svojo navzočnost prijavilo 23 svetnic in svetnikov. Svojo odsotnost pa so opravičili štirje. In sicer svetnici – gospa Viktorija Potočnik in gospa Majda Širca. Ne, pet jih je bilo. In sicer gospod Peter Jožef Božič, gospod Roman Jakič in gospod dr. Milan Zver.

Mestni svet Mestne občine Ljubljana je tako sklepčen in lahko začne z delom.

Sejo nadaljujemo z obravnavo 9. točke določenega dnevnega reda 25. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 24. maja, z naslovom:

AD 9.

PREDLOG SKLEPA O NEODPLAČNEM PRENOSU PREMOŽENJA MESTNE OBČINE LJUBLJANA... svetniki, ki imate kakršne koli nujne pogovore, prosim, da to ne opravljate v tem prostoru... in sicer z naslovom –

PREDLOG SKLEPA O NEODPLAČNEM PRENOSU PREMOŽENJA MESTNE OBČINE LJUBLJANA V LAST IN POSEST REPUBLIKE SLOVENIJE

Preden začnemo z nadaljevanjem te točke, bi vas vse prosila, da svoje mobilne telefone – izklopite zvok, da ne bi motili dela in pa razprav posameznih svetnic in svetnikov.

Pred današnjim zasedanjem so – ste prejeli Amandma predlagateljice. Na prvem zasedanju pa so že razpravljali - svetniki gospod Miha Jazbinšek, dr. Gregor Gomišček, gospod Dimitrij Kovačič, mag. Janez Drobnič, gospod Janez Žagar in gospod Janez Železnik.

K razpravi pa so prijavljeni še gospod Slavko Slak, dr. Bojana Beović in gospod Zvone Penko.

Gospod Slak, izvolite besedo.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Bom poskušal bit pravzaprav čim krajši. Na nek način bo ta moja razprava bila vezana pravzaprav na nekatere predhodne razprave prejšnji teden. Ker je bilo

pač na nek način izrečenih nekaj takšnih stvari, ki se mi zdi, da potrebujejo neka določena pojasnila.

Zdaj, če bi seveda izhajali iz predpostavke, da je dobro tisto, kar se ne naredi in včasih imam takšen občutek, da imajo nekateri takšno stališče – potem seveda ta sklep in ta rešitev zagotovo ni v redu. Pa vendar. Po vseh poizkusih in po vseh razpravah v zadnjih letih, je končno tudi, glede na to, da se z izgradnjo akademij seveda zelo mudi, prišlo do neke rešitve, ki morda ni najbolj idealna. Je pa v tem trenutku uresničljiva. In seveda tudi na nek način za mesto – tudi glede na že sprejet sklep – relativno ekonomsko ugodna. Bilo je rečeno, seveda, da je na nek način v nasprotju s prejšnjim sklepom. Pa ni. Kajti prejšnji sklep ne določa – ne določa nobene fiksne lokacije. Govori pač o tem, da je – da se MOL zaveže, da bo pokrila morebitno razliko v ceni med tisto, ki bi jo bilo recimo ministrstvo pripravljeno plačati in med dejansko tržno vrednostjo zemljišča, na katerem bi akademije stale.

Zdaj je prišlo do situacije, ko je zemljišče, na katerem bi seveda bile akademije grajene v lasti Republike Slovenije, oziroma ministrstva. In zaradi tega seveda, na ta način ni...

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz bi resnično prosila, da se ne pogovarjamo vsi med seboj, ampak, da se poslušamo. Izvolite gospod Slak.

G. SLAVKO SLAK

Hvala. Zaradi tega seveda ni možno pravzaprav na tak način realizirati sklep, kot je bilo predvideno. Ampak, seveda se ga poskuša rešiti na način, kot je predlagano sedaj. Gre za to, kot sami veste, gre za zemljišče, ki je tudi tukaj v samem sklepu navedeno. Ki je vizavi zemljišča, ki je že v lasti Republike Slovenije. Ki je že z dosedanjimi prostorskimi ureditvenimi pogoji namenjeno točno temu, kar naj bi seveda zdaj tam stalo. Se pravi – igriščem. In športnim igriščem. In tudi v prostorsko ureditvenih pogojih so seveda že – je predvidena že tudi brv, ki naj bi tekla, oziroma naj bi povezala obadva bregova. Grubarjevega kanala.

To zemljišče, kot je rečeno, - že v samem sklepu je bilo ocenjeno na približno 166 milijonov. Vendar, kljub vsemu na nek način – zdaj za samo mesto ima seveda predvsem to vrednost, da se gor seveda odvija tista funkcija – seveda – katera je bila temu zemljišču namenjena že, oziroma tem površinam namenjena že s temi prostorsko ureditvenimi pogoji, ki so bili sprejeti pred leti. In seveda v ta namen pravzaprav je – zdaj tudi s tem sklepom – to zemljišče tudi namenjeno.

In – sicer pa pravzaprav kakšne večje – večje vrednosti pravzaprav to zemljišče nima, ker bi ga bilo verjetno zelo težko prodat. Ker tam drugega, kot igrišča, ki sedaj, v tem primeru, če se ta sklep sprejme. Oziroma ta zgodba tam realizira – tudi bodo.

Zdaj, na nek način je bilo več vprašanj zakaj brezplačno, zakaj tega ne zaračunamo? Zakaj tako hitro, zakaj takšna servilnost do države? Zakaj v lasti do države? In tako naprej. Zdaj, na nek način sami veste, da pravzaprav čisto vse, ne? Škarje in platno niso v naših rokah, niti v rokah mestnega sveta, niti v rokah občine. Videli ste že, da je bilo kar nekaj poskusov, da bi te akademije šle pač iz Ljubljane. Nekaj dosti resnih poskusov je bilo in jaz sem seveda v vseh teh razpravah do zdaj razumel, da je velik interes, da – v vsakem primeru seveda – akademije, umetniške v Ljubljani – ostanejo. In znotraj teh parametrov, seveda, se je iskalo najboljšo možno varianto v tem trenutku. In verjamemo, da pač ta je. Ne?

Ne bi se podrobneje spuščal v ponovno v Rog in Metelkovo. Ne bi tu želel polemizirati niti z gospodom Jazbinškom, niti kom drugim. Dejstvo je, da tam teče pač denacionalizacijski postopek – recimo tudi na Metelkovi. Da je ta postopek – ne vodi pravzaprav Mestna občina

Ljubljana. Da smo tam sicer prišli do neke faze, kjer je možna zdaj neka poravnava, vendar je znesek, ki je z nasprotne strani bil ponujen, kot tisti, ki bi to poravnavo omogočal, zagotovo precej višji, od tega, kot je vrednost tega zemljišča, ko naj bi ga – ki naj bi ga mi seveda namenili – naj bi ga namenili tu ob Grubarjevem kanalu v tem sklepu.

Tako, da glede na to, da je bilo seveda omenjeno, ne? Tudi ob razpravi v tem mestnem svetu, s strani ministrstva, da več, kot približno 500 milijonov za nakup zemljišča ne mislijo nameniti, bi bila seveda razlika, ne? V ceni neprimerno višja, od 166 milijonov. Zaradi tega pač menim, da je ta rešitev relativno v redu.

Kot rečeno, cena tega, vrednost tega zemljišča po cinitvi je znana. Dejanska vrednost je pa zagotovo tudi precej nižja, v tržnem smislu, če bi to želeli prodajati, ker to pravzaprav sploh ne moremo prodajati, kot rečeno. Ker tam seveda mora stati tisto, kar je predvideno s prostorsko ureditvenimi pogoji. Razen tega, seveda, tudi ni potrebnih – za to lokacijo – spreminjati nikakršnih urbanističnih, oziroma prostorskih ureditvenih pogojev.

Želel bi seveda odgovoriti samo še na nekatere očitke o mojem samovoljnem delovanju in o tem, kako brez pooblastil in pooblastil delim družbeno, ali pa javno premoženje. Bi želel reči samo to, da seveda o ničemer nisem odločal samovoljno, brez kakršnih koli pooblastil. Da pravzaprav to dejanje ni bilo v nasprotju z Zakonom o glavnem mestu. Niti nisem sam, niti kdor koli – komurkoli, ničesar dal, ne? Ker je ta stvar predmet razprave na današnji seji. In, ker že tudi v samem Pismu o nameri jasno piše, na kakšen način se bo ta stvar izpeljala, če se bo. Se pravi skladno z 51. členom Zakona o lokalni samoupravi, ki pa seveda tudi zelo jasno govori o tem, na kakšen način se to spelje. In pelje se to na način, kot se. Se pravi z odločitvami o tem v samem mestnem svetu.

Da je stvar resna in da se dejansko hoče s tem rešiti samo prostorsko stisko, oziroma pomaga k rešitvi prostorske stiske za gradnjo akademij – dopolnjuje vso stvar tudi, oziroma potrjuje današnji amandma, ki bi pravzaprav tako ali tako nam jasno sceno razjasnil še bolj. Razen tega, seveda, se tudi potem v sami pogodbi med MOL-om in ministrstvom – se takšne reči lahko podrobneje zapišejo. Tako, da v nobenem primeru naj ne bi šlo za nič drugega, kakor dejansko samo za reševanje prostorske stiske umetniških akademij. In za zagotovitev, da se to čim preje začne graditi in da se pravzaprav to zgradi v Ljubljani.

Želel bi povedati samo to, da je o informaciji, o teh postopkih že razpravljali za to pristojen parlamentarni odbor, kjer so bili poleg poslancev in predstavnikov vlade, tudi predstavniki akademij, univerze, prav tako tudi študentov. In so seveda vsi to lokacijo podprli. Tudi sama univerza. Tako, da te bojazni o kakšnih drugih mešetarjenjih znotraj univerze več ali manj več ni. Torej, je zadeva relativno – mislim, ne relativno, pač zelo podprta z vseh zainteresiranih strani. Pravzaprav tudi zainteresirane javnosti.

Moram reči, da sem bil deležen precej klicev po tisti seji, ko so me pač prekinili, ko zadeva ni šla skozi. Zakaj ni šla? In, pač, ker je bilo nekako iz-zveneno, kot da smo zadevo zavrnil, ne pa da smo preložili.

Prav tako že tečejo postopki z – oziroma pogajanja z zbornico za arhitekturo in prostor, ki je pravzaprav tista, ki bo izpeljala natečaj o tem, kako naj ta in na kakšen način naj bo natečaj – arhitekturni izveden. Tako, da pravzaprav vse stvari na nek način že resno tečejo v smeri reševanja akademij, oziroma gradnje akademij na tej lokaciji. Torej, ne gre zdaj samo za nek pesek v oči, ampak za zelo resno stvar.

Zato menim, da je seveda smiselno in primerno, da ta sklep danes izglasujemo in omogočimo nadaljevanje tega projekta. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Slak. Replika na vašo razpravo – gospod Jazbinšek. Izvolite gospod Jazbinšek. Tri minute.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospod Slak je rekel, da je prišlo do rešitve. Kot od boga, ali od kod, je prišlo do rešitve? Katera telesa so prišla do te rešitve? Ne? Katere strokovne podlage so za te rešitve? To je seveda sprenevedavo govorjenje. Mogoče je v skladu s tem, kar je naprej rekel. Škarje in platno ni v mestnih inštitucijah, ampak pri komu? Pri ministru Gabru torej? Kje potem – škarje in platno? To se pravi, pri koalicijskem ministru. Ki kaj? Ki, ne vem, kaj hoče, ne? Pri čemer ima dve lokaciji na voljo, na katerih bi, seveda – na drugi, smo slišali – pri Rogu, da bi bilo treba še eno vogalno hišo kupiti in, da mu to seveda ne diši, ne? Pri čemer bi lahko seveda fazno gradil in bi to – ta nakup sploh ne bil problematičen. Pri tovarni Rog. Pri čemer pri tovarni Rog niso bile dostojne, dostojni preizkusi narejeni. Kajti, tam je, kot ovira – menda tramvaj, ki veste, da ne bo več tam nikoli. Ki bi se lahko seveda tudi sicer integriral in bi šla lahko – preizkus bi šel lahko do Trubarjeve. Ne pa, da se je ustavil pred Trubarjevo. Skratka, niti vemo – kdo – kaj? Niti katera rešitev, katera znanja? In tako naprej.

Vika Potočnik je rekla – mi smo Rog kupili za kulturo. In s tem smo opravičili, pravzaprav, ne? Opravičili smo to grozno naložbo. In, zdaj je tam – seveda ravnamo, kot slabi gospodarji, ne? Jaz se čudim, da ni še Squaterji, ne? To je ogromen sistem. Zanimarjen. Podgane. Neočiščen. In tako dalje. Pri čemer nas je stal težke denarje.

Torej, kdo pravi, da ni v nasprotju s sklepom mestnega sveta? Mestni svet je sklenil, da bomo dali razliko v ceni. Kdo je torej plačal 500 milijonov, da mi dajemo brezplačno razliko? Kdo je plačal 500 milijonov, za problem treh akademij? Pravite, da je ta razlika 166. Ne vem, je manjša, kakor bi bila razlika – ne vem kje. Če bi jo bilo treba plačati. Kje je torej treba plačati 500 milijonov, da je razlika 166 – recimo opravičena. Pri čemer v sklepih nismo imeli seveda številke. Ne? Jaz mislim, tudi iz preteklih razprav, seveda – ne? Se kaže na nekaj. Tudi Pejovnika, pa Tekavčičeve. Mi hočemo omogočiti, ne? Rekel bi – akademijam in tudi današnji amandma kaže, ki sploh ne more biti tak sprejet, kot je, ker je lažen v svoji dikciji. Ne? Mi hočemo dati akademijam. Opozicija pa spet nekaj noči. In zdaj...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

Saj zaključujem. Zaključujem, seveda in – arhitektonski natečaj je tudi prejudic, preden ni do konca definirano, kaj in kako v tem prostoru – bo. Kar je pa seveda planski nivo. In nivo PUP-a. In spet bomo imeli natečaj, ki bo prejudiciral nekaj, kar mogoče potem ne bo na nek način seveda programsko urejeno skozi naše akte.

Ostalo sem itak napisal. Nemogoče pa je – nemogoče pa je trdit, da bomo mi sprejeli danes finalen sklep. Potem, pozneje se bo pa...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... uresničevalo tisto, kar bi moralo biti uresničeno pred sklepom.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Gospod dr. Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa gospa županja. Kolegice in kolegi. Repliciram gospodu Jazbinšku. In moram povedat, da so njegove razprave, običajno, v tem mestnem svetu, brez vsake vsebine. Tudi ta zadnja je bila taka. In moram reči, da sem se jih počasi naveličal. Zakaj?

Govorimo o problemu akademij, gospod Jazbinšek v ta problem akademij vplete sto in en drug problem. V resnici gre za problem tega mesta. Gre za problem odnosa, partnerskega odnosa med Univerzo in Mestom. In upam, da so mestni svetniki, da smo mestni svetniki dovolj sposobni, da se zavedamo, kaj je partnerski odnos med Mestom in Univerzo. Tega žal nisem zasledil v nobeni razpravi do sedaj. In – najpreprostejša cost – benefit analiza je pokazala, da mesto, če ne bo podprlo univerze – izključno in samo izgublja. Če delamo v interesu meščanov in meščank, se moramo tega zavedati. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo bi dobila dr. Bojana Beović, če bi bila tu. Je ni, zato je k naslednji – k razpravi prijavljen gospod Zvone Penko. Izvolite.

G. ZVONE PENKO

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Vesel sem, da smo se bolj konkretno začeli pogovarjat o izgradnji teh akademij. Kdor malo pozna delo, na teh akademijah, prostorsko, potem ve – kaj to pomeni za študente in dijake. Profesorje.

Lokacija, ki je tokrat ponujena, je izvrstna, bom rekel. Golovec, da bo dajal tem bodočim umetnikom in tudi profesorjem inspiracije. Nam, meščanom, bo v ponos, da bomo to lokacijo izbrali. Ker danes smo v Evropi in študent – bo pretok študentov in profesorjev. Ne samo iz Evrope, tudi iz sveta.

To se pravi mesto Ljubljana se bo proslavilo. Hočem povedat to, da mi je všeč, da je občina stopila v razreševanje problema z državo. Ker akademije bodo krasile tudi naše mesto, metropolo. In ne samo državo. Lokacija je izvrstna, kot sem rekel. In čast mi je in tudi vsem nam naj bo, da del dane lokacije, tako, kot je bilo v prejšnjih razpravah tudi rečeno – tudi poklonimo, če bo treba. Kajti to bo dobra naložba za naše mesto. In me ne bo prav nič sram, kot mestnega svetnika.

Zlasti pa poudarjam, da sem vesel, da se pospeši ta izgradnja. Pogovarjal sem se z dekanom glasbene akademije, ki je bil tudi v razgovorih z ostalima dvema. In so rekli, to že predolgo traja. Bomo morali iskat druge rešitve. Domžale in tako dalje in tako dalje. Ta lokacija se mi zdi najprimernejša, pa naj žrtvujemo, kar hočemo.

Za to, da se bo hitreje to premaknilo, bom glasoval za. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj je še nekaj razpravljavcev. Prijavili so se še trije. Najprej ima besedo gospod Peter Sušnik. Za njim pa bo razpravljajal gospod Dominik S. Černjak.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa za besedo. Pozorno sem prisluhnil razpravi, oziroma repliki na repliko, ki jo je imel dr. Pejovnik. In se mi zdi, da je zadel kar pravo temo in to je odnos med Mestom in pa Univerzo, ki nikol ni bil opredeljen kaj bolj globlje od tega, da je Ljubljana pač univerzitetno mesto. In iz tega izhajajo vsi problemi naprej. Izhajali so že v času mandata dr. Rupla. Ko smo gradili družboslovno središče. Oziroma želeli oprostiti davkov družboslovno središče v nastajanju. Potem so nastajali problemi še naprej s prostorskim reševanjem drugih fakultet. Nastal je problem z univerzitetno knjižnico v Ljubljani. In danes imamo problem akademij v Ljubljani. In niti slučajno ne vemo, kakšen bo naslednji problem, ki nas bo doletel pri poslovanju s pojmom – univerzitetno mesto.

In, seveda – se mi zdi, da ob vsem pozitivnem nagnjenju mesta Ljubljane do univerze v Ljubljani, nismo definirali, kaj natančno je interes mesta Ljubljane pri ponašanju se z imenom – univerzitetno mesto. In iz tega izhajajo zdaj problemi, ki jih jaz osebno ne vidim na relaciji Mesto Ljubljana – Univerza v Ljubljani. Tega problema jaz ne vidim. Niti ne vidim problema s študenti v Ljubljani. Tudi tega ni. Ampak se mi zdi, da je glavni problem, da imamo pač opravka z državno univerzo v Ljubljani. In, da ne vemo, ali bomo jutri, če se bo, ko se bo – pojavila zasebna univerza v Ljubljani, tudi do te enako benevolentni, kot do državne univerze. Ker pa imamo opravka z državno univerzo v Ljubljani, pa istočasno postavljam tudi tezo, da – ker je to državna univerza v Ljubljani, je tudi cel kup državnih institucij v Ljubljani. In, ker nismo samo univerzitetno mesto, ampak smo tudi glavno mesto države. Imamo tudi s tem veliko križev in težav in kar nekaj dobrih stvari tudi.

Pri urbanističnem razvoju se vedno srečujemo s problemom nekaterih zemljišč in lokacij v Ljubljani, ki so v lasti državnih podjetij, institucij, ali pa drugih oblik paradržavnega lastništva. In prav zaradi tega se mi zdi, da preveč hitimo in premalo razmišljamo, ko se lotevamo vsakega problema posebej. Zelo benevolentno, z veliko mero slabe vesti, da pač nič ne storimo. Da pač si želimo prilastiti titl – univerzitetno mesto. Medtem, ko nismo pripravljeni nič dati. In seveda hitimo in hitimo in hitimo. Ko pa pride do tega, da bi pa seveda država, kot lastnica, al pa – ne bom rekel lastnica univerze, ker to ni. Ampak, kot tista strašna tega, ki ima v lasti razna podjetja in institucije. Bi morala pa kaj v zameno dati – takrat pa seveda kar na enkrat naletimo na gluha ušesa. In je ta cesta ratala zelo zanimiva. Na eno smer imamo osem pasovno avtocesto. Na drugo smer pa makedamsko pot. In po tej makedamski poti država zelo, zelo počasi prihaja nasproti. In z velikimi problemi. Po naši osem pasovni avtocesti pa pričakuje, da bomo na izrednih sejah potrjevali vse tisto, kar je pač takrat pod prisilo – vsaj psihološko prisilo – češ, če pa ne boste – bomo preselili vse skupaj ne vem kam. Ker to seveda vedo, da Ljubljana pa vendar ima toliko ponosa, da si to ne bo dovolila. Tega ne naredi. Potem seveda zaidemo v take probleme, kot je ta.

Jaz osebno sem zelo zadovoljen, da bodo akademije lahko živele v Ljubljani. Sem prepričan, da ste tudi se zmenili dobro. In, da boste lahko podpisali jasen sporazum. Ampak, oprostite, neodplačne zemlje Ljubljana nima na zalogi, da jo bomo kar dajali. Tudi nimamo proračuna, da bi kar dajali. Tudi, ko država grunta in tuhta, kako bo spremenila Zakon o financiranju občin – nihče ne pomisli na to, da Ljubljana bo pa morala kakšen delež več imeti. Ali pa kaj drugega financirati. Nič. Do zdaj smo šli vedno na slabše. Vedno z zelo velikim pritiskom izbrili vsaj tisto obstoječe stanje, ki smo ga že dosegli. In zaradi tega zamerim seveda, da smo nekritično in med prvimi – zaleteli se tudi v ta problem neodplačnih prenosov. Ko enkrat naredimo presedan z neodplačnim prenosom, jutri argumentov, zakaj nekomu drugemu ne bomo neodplačno dali – ni več. Jih ni več.

In zaradi tega mene zelo skrbijo predlogi sklepov o neodplačnih prenosih. Ker je dobrih razlogov za neodplačne prenose veliko. Pravzaprav neomejeno. Ne moremo pa danes odgovoriti, ker še nihče iz univerze ni pristopil k Ljubljani, pa nekje predstavil neko dolgoročno vizijo - kaj in kje se bo pravzaprav ta Univerza v Ljubljani, ki je za enkrat ta edina – širila. In kje vse vidi Ljubljano, kot tisto, ki bo priskočila na pomoč z nekimi lokacijami. Z nekimi drugimi točkami. Z nekimi tretjimi zadevami, ki so pač potrebne. V tem okviru, seveda, pričakujem, da ko boste ta predlog sklepa sprejeli, jaz osebno – ne zaradi tega, ker bi bil proti akademijam. Ampak, zaradi tega, ker se mi zdi neumnost. Da, ko se pa pogovarjamo o tem, da bi rešili prometno glavo. Da bi rešili določene druge stvari, takrat pa seveda država, ki bi morala zgolj in samo prazno zemljo, ki jo imajo Slovenske železnice, prenest – mogoče celo odplačno. Ampak, za simbolične zneske na Ljubljano, takrat pa seveda države ni nikjer. In takrat, ko se pogovarjamo o financiranju univerzitetne knjižnice. In ko se pogovarjamo o reševanju študentskih parkirnih mest. In ko se pogovarjamo o tem, da bi se rešilo še cel kup drugih vprašanj. Da bi to univerzitetno mesto dejansko bilo tudi vredno naslova glavnega mesta – takrat pa seveda vlade in ministrov ni za dobit na telefon.

Zdaj pa seveda vsi državni sekretarji in ministri veselo preusmerjajo telefone na županjo, na mestni svet. In nas prikazujejo, kot tiste glavne križarje, ki se bojujemo proti univerzi in smo zadržani lokalci in nočemo prisluhniti temu, da pa imajo akademije le neko večjo svetovljansko poslanstvo, ki bi ga želel uresničevati v Ljubljani.

In vtis, da tega seveda nismo vredni zaradi tega nočem dati. Ampak, opozarjam pa vas, ki imate večino. Pristopite enkrat vendar bolj na trdo. Vsaj na državo. Pa prisluhnite univerzi. In skušajte od univerze izsiliti, da vendar pove, kaj v naslednjih desetih letih lahko še pričakujemo od nje – nekaterih zahtev – po reševanju prostorske stiske. Ker prostorske stiske je pa na vseh fakultetah – sem prepričan – več, kot preveč. Več, kot preveč. Da o tem, da imamo stiske s študentskimi domovi sploh ne govorimo. Da imamo probleme z nacionalnimi športnimi objekti – sploh ne govorimo. Da imamo problem z raziskovalnimi institucijami državnega pomena – sploh ne govorimo. In, če tega ne boste naslovili, potem pričakujte za vsako točko, ko bomo se pogovarjali o tem, da gremo državi nasproti benevolentno, problematično opozicijo, ki vas bo opozarjala, da to ni v redu. To ni v redu.

In zato vas prosim tudi za vaše mnenje in vaše razumevanje našega nasprotovanja. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Partnerski odnos med državo in mestom ni nekaj abstraktnega – več. Partnerski odnos med državo in mestom je opredeljen seveda v Zakonu o glavnem mestu Republike Slovenije. Bistvo tega partnerskega odnosa, ne boste verjeli – ni toliko, rekel bi, v finančnih odnosih med državo in mestom. Ampak, en člen pred, v 4. členu se vidi, kje je bistven poudarek. Bistven poudarek je pri pripravi prostorske dokumentacije. Za potrebe enim in drugih. Za to, da se seveda na tem nivoju v bistvu investicije ne štopajo. Bistvo seveda v 4. členu – v 5. členu pa je ta – da se o finančnih dogovorih predsednik države in županja. Ne več generalni sekretar, ali pa predsednik vlade. Ne več generalni sekretar, kot je bilo prej. Kar smo dosegli. In to zato, da ta razmerja niso mešetarska, ampak, da so na dostojnem nivoju. In tudi zato, seveda, da so ta razmerja tudi trdna. Kar pomeni, seveda, da se morata predsednik vlade in županja po – v naprej predpisanih postopkih – dogovoriti, seveda tudi za finančna razmerja.

In nikjer v tem zakonu ne piše, da je v teh finančnih razmerjih mesto podrejeno. Še posebej, seveda, če stoji za investicijami države zakonska finančna podlaga in kritje. Ne?

In, seveda zdaj smo v tem trenutku pred tem, da se moramo pravzaprav pogovarjat o tem voluntarističnem stalnem nastopanju. Mi smo za partnerstvo, zakaj? Zato, ker nudimo tri lokacije. Mi nudimo tri lokacije. Kakšen močem partner smo pravzaprav mi, ne? Tri lokacije. In v tej igri teh treh lokacij, dajemo kaj? Dajemo brezplačno tisto, za kar ima država z zakonom zagotovljeno finančno konstrukcijo. In, seveda potem – in potem politiziramo in ta voluntarizem naš razgllašamo za gesto dobrega namena, ne? Seveda, kdor pa nekaj govori o tem, kar je bilo dogovorjeno, mislim, da deset dni... Torej, kar je stopilo v veljavo v Uradnem listu, mislim, da deset dni pred podpisom tega Pisma o nameri, ki ne sledi niti osnovnim štirim podpisnikom. Gospod Slak, gospod Tomažič, sta izključila rektorja univerze. Pri drugem Pismu o nameri. In izključila sta, razen rektorja univerze – seveda tudi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... ministrico za kulturo, ki seveda ima na voljo ogromno površin na Metelkovi, zraven k tem površinam, ki so sicer predmet – predmet tega, česar mi ne moremo uredit, ne? Tudi med drugim, ne? Vsak ta zaden Squater lahko ustavi tri akademije, ne? Mi pa dajemo lokacijo za drugo, eno za drugo, ki je vsaka slabša od ta prve. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Poglejte, gospod Jazbinšek – vi seveda postavljate neke trditve, na osnovi pač nekih svojih razmišljanj. Ali pa na osnovi vašega načina delovanja, ne?

... iz dvorane – nerazumljivo...

Jaz nisem seveda...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, vas niso motili, prosim, če vi drugih ne motite...

G. SLAVKO SLAK

Jaz nisem seveda nikogar izključil, niti ni to moj – niti ni to moj privatni projekt, ampak sem seveda – še kdo drug, ki ste jih vi omenil, ne? Je sodeloval pri tej, - pripravi teh rešitev. Tako, da – to je seveda vaš pogled. In vaša razlaga. In, očitno vaš način dela pri projektih, ki ste jih vi vodil. Jaz seveda nisem nikogar izključil. Še manj sem izključil kogar koli od tistih, ki

seveda je pristojen, da o tem odločajo. In to ste vi. In ta mestni svet. Razen tega nimam jaz nobenih pristojnosti sploh koga pristojnega izključiti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na razpravo gospoda Sušnika. Dr. Pejovnik. Tri minute, izvolite.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa gospa županja. Kolegice in kolegi. Spoštovani kolega Sušnik. Nihče vam ne očita, da ste proti univerzi. Ker vem, da niste. In kdor koli bi to rekel, bi seveda impliciral nekaj, kar ni res. Seveda pa govorite na osnovi pomanjkljivega znanja. Nekaterih stvari očitno ne poznate. Univerza ima svoj prostorski načrt. Ki je bil sprejet na organih univerze. Obravnavan na Upravnem odboru Univerze. Ima prioritete. Ki so natančno opredeljene in jih lahko dobite. Zato bodite previdni pri takih izjavah. Univerza je poleg tega, ker bo postala lastnica premoženja – na osnovi državnega jamstva – sposobna najemati kredite. S katerimi želi in bo gradila določene kapacitete. Nikoli nisem govoril o partnerskem odnosu v zvezi s tem med državo in univerzo. Govoril sem o partnerskem... med državo in mestom. Govorim o partnerskem odnosu med univerzo in mestom. Kajti, to je tisto, o čemer zdaj v tem mestnem svetu razpravljamo. Ta hip država investira. Investira v nadgradnjo Fakultete za matematiko in fiziko. Približno milijardo tolarjev. Investira v dograditev Fakultete za farmacijo. V enakem obsegu. Investira v izgradnjo študentskega doma pri Fakulteti za družbene vede. In ta hip gradi novo Srednjo šolo za agroživilstvo na Ižanski cesti. Torej, ne moremo očitati državi, da nič ne dela. Še manj pa univerzi. Univerza, seveda, se natančno zaveda v kakšni situaciji je. In ima svoje prioritete. In te prioritete so popolnoma jasno izražene. To so tri akademije. To je Fakulteta za računalništvo in je Fakulteta za kemijo, na kateri sem zaposlen. O tem bomo prav gotovo tudi še na mestnem svetu o prostorskih ureditvenih pogojih razpravljali.

Kar se tiče o odnosa do privatnih univerz, ki bi morebiti nastale v Ljubljani. Menim, da je treba prav tako do teh univerz imeti partnerski odnos. Pod partnerskim odnosom razumem seveda obojestranski interes. Partnerstva brez obojestranskega interesa ni. In menim, da mora imeti univerza interes, da z mestom sodeluje. Prav tako pa pričakujem, da bomo tudi mi, v mestnem svetu imeli interes, da sodelujemo s to našo Almo Mater, na kateri smo pravzaprav diplome dobili vsi, ki imamo diplome in sedimo v tem mestnem svetu.

Zato je zadeva po mojem mnenju izjemno preprosta. Ali bomo to našo univerzo podpirali in od nje dobili velike – velike koristi, ki jih to mesto ima že sedaj. Ali pa se bomo šli nek odnos, kot sem zadnjič rekel – do mizarske delavnice. Upam, da je izbira zelo preprosta. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa dr. Pejovnik. Replika na repliko pa gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Seveda gospod Pejovnik spet po svoje, ne? Kot, da gre za partnerski odnos med Univerzo in med Mestnim svetom. Gre za partnerski odnos med Mestom in Državo, v korist Univerze. Mi to podarjamo ta trenutek državi. In to zadnji moment, preden bi eventuelno lahko prišli v odnos z univerzo samo. Ki veste, da je imela vmes enkrat še celo en tak sklep, kakor da – je – tukaj niso zaželeni tri akademije, ampak nekaj družga. Ampak, mogoče se bojo zmenil glede koncepta. In seveda ni res to, kar govori Pejovnik, ne? Da so stvari precizirane do konca. Če

so za tri akademije precizirane s strani univerze, so precizirane do konca za Metelkovo. Ves čas. Ta change seveda – ki sta ga naredila samo dva podpisnika – ne pa štirje podpisniki osnovnega dogovora – ta change se pa seveda...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... sam spreminja – samovoljno te stvari.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In zdaj odgovor na vse replike, gospod Sušnik, tri minute.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Mislim, da ne bo treba vseh treh minut. Jaz sem zelo vesel poduka gospoda dr. Pejovnika. In sem tudi zelo vesel, da ima univerza neke načrte. In sem prepričan, da bo dobro, ko bomo te načrte pregledali in tudi na tem mestnem svetu – in ugotovili, kaj je z njimi. Namreč, taka presenečenja, ko – ko režemo rep zelo počasi, ne? Da bi manj bolelo, ne? In postavljamo enkrat en projekt mejčkn bolj v ospredje, drugič pa družga mejčkn bolj od zadaj – se mi ne zdi produktiven. In sem vesel, če ta dokument obstaja, bo – bo zelo dobro, da ga čim prej obravnavamo. Ali pa vsaj naš odbor, ki je pristojen za ta prostorska načrtovanja.

Vendar, partnerski odnos med mestom in univerzo – upam, da bo kdaj presegel zgolj samo odnos med prostorskim daj dam-om in pa – in pa tem, koliko denarja bi še namenili univerzi. Jaz upam, da to ne bo rdeča nit vseh pogovorov med mestom in pa univerzo. Jaz mislim, da so tudi druge stvari, ki bi jih morali obravnavati v kontekstu tega dogovora.

Kaj natančno je pa seveda tudi moja kritika mestu in pa vodstvu mesta, da še čisto ni opredelilo, kaj pa je zdaj interes, da smo univerzitetno mesto, a ne? Tudi ta kritika, pa upam, da bo poletela na plodna tla, ne?

Kar pa je danes dogovor vendarle z državo in kar pravi – v bodoče pa ne bo več. V bodoče bo univerza tisti naš sogovornik tudi pri teh stvareh. Je pa seveda toliko bolj nujno, da čim prej pogovorimo z državo in odpremo tudi tiste teme, ki nas bolijo, a ne? Bolijo nas pa že krepka leta. Ne samo nas, ki smo danes tukaj. Tudi tiste, ki so bili pred nami. In – in morda tudi v drugem režimu. Ker, kot pravijo tisti, ki so dlje – ki so dlje v tej mestni politiki, tudi nekoč ni bilo lepo, ko smo se pogovarjali z republiko, oziroma takratno socialistično republiko. Tudi takrat so bili zelo čudni patroni. In niso želeli prisluhniti.

In, če mi ne mislimo tega odnosa premakniti, potem seveda ne koristi, da naštevamo vse to, kaj država iz svoje pristojnosti in iz svoje izvirne pristojnosti investira na mestnem območju. Kot je to naredil dr. Pejovnik. Ker to, oprostite, žal ni dolžnost in mene absolutno ne zanima, kako izpolnjuje, sem pa zelo vesel, da tudi Ljubljana kdaj kaj dobi na svojem območju.

Me pa zanima kdaj bo država investirala v kaj, kar je pa izvirna občinska pristojnost? Ne da bo seveda samo mesto naprošeno, da pomaga pri tistem, kar pa ni občinska izvirna pristojnost. In v tem kontekstu si želim nekih bolj odkritih pogovorov. Tudi v pravnem okviru, ki ga je omenil gospod Jazbinšek. Zakon o glavnem mestu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Sušnik, samo kratko pojasnilo.

Glede na to, da se že kar v nekaj razpravah vleče, kot rdeča nit, da država ni nikoli ničesar odstopila mestu, bi vas rada spomnila, da sem pred meseci z ministrico Petrinovo podpisala Dogovor o neodplačnem prenosu deleža države v Tehnološkem parku. Da tečejo številni pogovori z različnimi ministrstvi. Da v tem trenutku pripravljamo osnutke, oziroma teze za pripravo sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Mestno občino Ljubljana. Tako, da ne bi morebiti imeli samo delnih ali netočnih in nepopolnih informacij.

Zdaj ima pa besedo za razpravo gospod Dominik S. Černjak. Za njim pa bo razpravljal gospod Franc Slak. Izvolite.

G. DOMINIK SAVA ČERNJAK

Najlepša hvala spoštovana gospa županja. Kologice in kolegi. Akademija za glasbo, Akademija za likovno umetnost in pa Akademija za gledališče, radio, film in televizijo – so ključne ustanove za rast slovenske umetnosti. Posebno podpiram stališče, da na evropske izzive, ki so pred nami – bomo lahko odgovarjali samo s svojo izvirnostjo na vseh področjih. Zato dejansko je skrajni čas, da se umetniškemu izobraževanju in ustvarjalnosti zagotovijo – ne samo zasilni, ampak odlični prostorski, pa tudi v vseh ostalih ozirih – ustrezne razmere za nemoteno delo.

Zato, v tej osnovi pozdravljam konkreten predlog za rešitev problematike. Seveda pa ne morem mimo dejstva, da so se politiki in upravitelji slovenskega glavnega mesta lep čas obnašali do tega vprašanja neprofesionalno, ignorantsko in pa arogantno. Dejstvo je, da tovrstne ustanove sodijo v urbano jedro in življenje mesta. Mladi, ki se šolajo na njih, prinašajo vanj svoje talente, ambicije, inovativnost, vitalnost. Zato bi moralo biti to vprašanje že zdavnaj del prednostnih nalog mestne politike in njene uprave. Dodam lahko le še to, da je situacija akademij, brez ustrezne prostorske ureditve sinonim za politiko brez koncepta in brez volje, da bi iz Ljubljane in da bi Ljubljana končno začela preraščati v eno izmed evropskih kulturnih prestolnic.

Akt pred nami, ki ga ocenjujem, da je vendarle pozitiven, še ne pomeni, da od sedaj vse bolje bo. Gre za pozitiven, ampak še vedno, po mojem mnenju, ad hoc rešitev. In verjamem predgovorcem, da bi celostna rešitev odprtih tem med državo in glavnim mestom, bila za Ljubljano in Ljubljančane morebiti ugodnejša.

Tukaj bi posebej še opozoril – večkrat je bilo slišano. Da imamo še nerešene prostorske problematike treh drugih članic ljubljanske univerze. In ponovno, ne vem katerič koli že, bi še zopet omenil, da je tu še ena zelo odprta tema. Študentski domovi. Ker pa je bila vloga Mestne občine Ljubljana še neprimerno bolj neresna in jaz upam, da se bo našla rešitev, s katero bi si Ljubljana lahko tudi na tem področju vsaj deloma lahko opravičila kitenje z nazivom – Ljubljana, univerzitetno mesto.

Glede konkretnega predloga, pa glede na to, da ga podpirajo vsi trije direktorji, oziroma dekani vseh treh umetniških akademij. In ne nazadnje sam rektor. In, da je lokacija pravilna. V tem primeru moramo ta konkretni predlog seveda pozdravit. Zato ga bom seveda tudi v tej obliki podprl. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Franc Slak. Izvolite.

G. FRANCI SLAK

Bo. Hvala lepa za besedo. Večkrat je bilo že omenjeno, ali si želimo univerzo, oziroma akademije v Ljubljani, ali ne. Ali podpiramo univerzo v Ljubljani, ali ne. Svetniki Nove Slovenije se strinjamo, da so akademije v Ljubljani. In tle ni nobenega dvoma. Da mesto sodeluje pri reševanju tega problema, tudi tu se strinjamo. In smatramo, da je treba stopiti v povezavo s partnerjem, kot je bilo že večkrat omenjeno. In stvari reševati v korist obeh.

Zato se strinjamo, da mesto da del premoženja za namene akademij. Treba pa si je zagotoviti to partnerstvo, kar je bilo že večkrat rečeno, ker za mene je partnerstvo – pomeni – usklajevanje obeh interesov. Obeh partnerjev. Zato me moti, če je to partnerstvo samo na začetku, takrat, ko druga stranka, ali pa drugi partner nekaj rabi. In to rabi v tem trenutku prostor, zemljišče. Da se mu to zemljišče podari in da potem tega partnerstva, vsaj iz stališča neke moči – jaz smatram, da najkvalitetnejše partnerstvo je partnerstvo, ki ga povezuje premoženje. In, če tega, te kvalitete – premoženjske, ki vplivajo na povezavo dveh partnerjev ne bo – smatram, da bo mesto zgubilo popolno vlogo pri kakršni koli politiki akademij, oziroma univerz.

Zato predlagam, da resno razmislimo, da se vzpostavi nek drug odnos do države. Da se ustanovi skupno premoženje in da se to skupno premoženje opredeli....

.....konec 1. strani I. kasete.....

...ker s stališča financiranja se nič ne spremeni. Mesto, oziroma država bo dobila to premoženje. Na tej lokaciji bo lahko gradilo. In tako bo problem obojestransko, ali pa v zadovoljstvo tudi države – rešen.

Veseli smo, da je danes prišel na mizo ta amandma, ki vsaj delno definira rešitev prostorskih problemov akademij. Malo bolj definira. Da ne bi prišlo do kakšnih možnosti, da se ta prostor lahko uporabi za druge namene. Mislim pa, da bi bilo treba, kot poznamo to hitrost pri državi, glede investiranja. Iz izkušenj. Da bi bilo treba tudi časovno opredeliti, v kolikem času bi bilo treba ta projekt realizirati, oziroma ga dokončati.

Če zaključim, svetniki Nove Slovenije ne bomo mogli podpreti predloga, da nekaj podarjamo. In še vedno smatramo, da bi bilo so-vlaganje veliko kvalitetnejše in bolj sprejemljivo za občane mesta Ljubljane. Treba se je zavedati, da gre za premoženje, katere lastniki so prebivalci mesta Ljubljane. In mislim, da ne bojo odobravalni načina, da se nekaj podarja in podarja močnejšemu partnerju od mesta. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo gospod Slavko Slak. Izvolite, tri minute.

G. SLAVKO SLAK

Ja, hvala lepa. Rekli ste, da bi bilo treba to časovno opredeliti. To je že časovno opredeljeno z načrtom – v proračunu, oziroma ministrstva, kjer je točno določeno na kakšen način in v kakšnih časovnih terminih, naju bi se izgradnja treh akademij financirala.

Glede partnerskega odnosa, oziroma so-vlaganja, je pa takole, ne? So-vlaganje, ne vem, bi moralo biti, seveda zelo konkretizirano. Kaj v tem primeru pomeni. So-vlaganje pomeni

potem seveda tudi so-lastništvo. In so-lastništvo seveda potem pomeni tudi so – stroške, ne? Zdaj, ne vem, če je to seveda v našem interesu – kot prvo. Kot drugo pa – ni noben problem – če govorimo seveda o tej lokaciji, sem prepričan, da bo država zelo navdušena, če mi so-vlagamo na način, da bomo na naši zemlji naredili tisto, kar je predvideno s prostorsko ureditvenimi pogoji. Se pravi – zgradili športna igrišča in brv čez Grubarjev kanal. Ki jih bo potem seveda lahko država uporabljala. Verjemite mi – no, in v tem primeru seveda ni potrebno potem poudarjat zemlje, ne? Na kateri naj bi zgradila država to, kar sem ravno kar omenil.

Kar pa je že v prostorsko ureditvenih pogojih. Torej tam, na tem zemljišču, ki ga mi s tem sklepom pač brezplačno prenašamo državi, oziroma naj bi ga potem s pogodbo, no. To bi – smo dali možnost, da se to izpelje – kot je že zadnjič tudi gospod Jazbinšek govoril, ne more biti popolnoma čisto nič drugega, kakor samo pač neko – zelene površine in športna igrišča. Nič drugega tam ne more stat, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Replika na repliko, gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vesel sem teh znanj, ne? Gospoda Slavka Slaka, ki je rekel, da seveda so-vlaganje tukaj pomeni tudi obveznosti, ne? Zato je jasno bolj pameten brezplačen, če že kaj šenkujemo, ne? Je brezplačni prenos boljši, ne? Ker mi, seveda znotraj treh akademij ne moremo prevzemati obveznosti. Zato me zanima, pa gospa županja, ki je prej povedala, da je brezplačno dobila delež države na – rekel bi – Tehnološkem parku. Ne? V Ljubljani. Me zanima, ali ste s tem prevzeli kakšen večji delež glede obveznosti. Pa se je država zlosala teh obveznosti v tem. To me zanima. V bodočih finančnih konstrukcijah in siceršnjih izplenih iz Tehnološkega parka. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, hvala lepa. To je bila replika na repliko.

Jaz sem povedala, da je šlo za neodplačni delež, oziroma za neodplačni prenos deleža države pri Tehnološkem parku Ljubljana. In seveda Tehnološki park Ljubljana – seveda prinaša tudi ne nazadnje obveznosti, kot jih vsaka stvar vsakemu prinaša.

Želela sem poudariti samo to, da ne bi izzvenelo napačno, da nikoli mesto ni ničesar dobilo...

... iz dvorane – nerazumljivo...

No, gospod Jazbinšek, lahko se hecate in lahko mi skačete v besedo. Jaz pa vendarle želim povedati, da smo v tem mandatu vzpostavili kar dobre odnose s številnimi ministrstvi. Vzpostavljamo jih tudi z vlado in urejamo stvari, ki prej leta, ali desetletje, ali več – niso bile urejene in se niso urejale. Samo to sem želela povedati in mislim, da je prav, da to slišimo. In dejansko poskušamo vzpostaviti partnerski odnos.

Dobro, zdaj ni več prijavljenih k razpravi. Tako, da razpravo zaključujem.

In prehajamo h glasovanju.

Najprej dajem na glasovanje Predlog sk...

Najprej dajem na glasovanje

PREDLOG SKLEPA, boste videli kje bo obrazložitev glasu, svetnika gospoda Janeza Sodrznika, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, v skladu s 1. odstavkom 106. člena Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, odločanje o tej točki preloži na eno od naslednjih sej.

Dr. Beović, želite obrazložitev glasu? Ne. Dobro.

Potem najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

23 svetnic in svetnikov je prijavilo svojo navzočnost.

Prehajamo na glasovanje.

Glasujemo kdo je za predlog, ki ga je predlagal gospod Sodrznik in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 6 , PROTI 20 svetnic, oziroma svetnikov.

Ugotavljam, da SKLEP NI BIL SPREJET.

In tako smo pri

AMANDMAJU ODBORA ZA FINANCE, ki se glasi:

Naslov se spremeni tako, da se glasi: Sklep o neodplačnem prenosu dela premoženja Mestne občine Ljubljana, parcelna številka 66/14, 66/15 in 656, vse K.O. Golovec – v last in posest Republike Slovenije.

Še enkrat ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

28 navzočih.

Glasujemo o Amandmaju Odbora za finance. Kdo je za in kdo je proti?

22 ZA, 5 PROTI.

Ugotavljam, da je AMANDMA SPREJET.

In tako smo pri

DRUGEM AMANDMAJU PREDLAGATELJICE, K 1. ČLENU PREDLOGA SKLEPA, ki se glasi:

V 1. členu se besedilo – za znanstveno raziskovalne, izobraževalne in druge tovrstne namene, nadomesti z besedilom – za rešitev prostorskih problemov akademij Univerze v Ljubljani.

Navzočnost se med tem ni spremenila.

Tako, da prehajamo kar na glasovanje.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

Od osemindvajsetih navzočih je ZA glasovalo 25, 1 PROTI.

Ugotavljam, da je AMANDMA SPREJET.

Zdaj smo pri

AMANDMAJU SVETNIKA GOSPODA MIHE JAZBINŠKA, k predlogu sklepa, ki se glasi:

V predlogu sklepa, se med besedama – Ljubljana in – sklepa, besedi – sprejme predlog, nadomestita z besedami – ne sprejme predloga.

Tudi zdaj je navzočnost enaka.

Tako, da prehajamo na odločanje.

Glasujemo kdo je za predlog gospoda Jazbinška, njegovega amandmaja in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA 5, PROTI 21, od osemindvajsetih navzočih.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

In tako prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog sklepa o neodplačnem prenosu premoženja Mestne občine Ljubljana, v last in posest Republike Slovenije.

Doktorica Beović, obrazložitev glasu.

GA. DR. BOJANA BEOVIĆ

Hvala za besedo in lepo pozdravljeni. Jaz bom pri glasovanju glasovala proti predlogu, proti Sklepu o neodplačnem prenosu premoženja Mestne občine Ljubljana v last in posest Republike Slovenije.

Kljub temu, da se zelo strinjam z razpravljavci, ki so poudarili, da je Univerza Mestu Ljubljani – ne samo, do neke mere – breme, ampak predvsem velika korist. Ne le finančna zaradi denarja, ki ga prinašajo študenti in kader. Ampak, tudi zaradi kvalitete življenja v univerzitetnem mestu, ki se – ki jo pravzaprav uživajo vsi prebivalci mesta. Moram pa reči, da v letu in pol, od kar sedim v mestnem svetu, nisem bila priča nobeni odločitvi in nobeni razpravi, ki bi načelno reševala, ali pa sklepu, ki bi načelno reševal odnos med univerzo, ali pa državo, v njenem imenu in Mestno občino Ljubljana.

Zato menim, da je sprejemanja takega sklepa ad koc dejanje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

GA. BOJANA BEOVIĆ

... moje nasprotovanje naj pripomore k temu, da naj se odnosi uredijo v celoti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja obrazložitev glasu gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, glasoval bom seveda proti iz zelo enostavnega razloga. Dikcija za rešitev prostorskih problemov akademij Univerze v Ljubljani je seveda neposredno laž. Posredno pa pomeni, da če se bo seveda nekje v bližini razreševalo te tri akademije, je potem to nadomestno zemljišče. Ne? V smislu seveda, da to zemljišče ni potrebno, rekel bi – za tri akademije, ampak je potrebno zato, ker so srednjim šolam vzeli ne vem s katerim konceptom in kdaj z dogovorjenim konceptom – tisto, kar jim je bilo namenjeno.

In zdaj seveda tisto, kar jim je zmanjkalo – naj bi se reševalo na tem nadomestnem zemljišču. To je slab način reševanja. In za en nadomestno zemljišče ne vem, zakaj bi ga dali mi neodplačno. Hvala lepa. Na račun, seveda – rekreacijskih potencialov Ljubljane, ko jih bo rabila. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Bručan.

G. ANDREJ BRUČAN

Jaz moram reči, da – moja obrazložitev glasu bo šla v to smer, da se ne morem odločiti. Namreč, jaz zelo podpiram gradnjo teh akademij v Ljubljani. Ne izven Ljubljane. Zelo. Vendar se mi zdi, da so – da je razmerje med državo in mestom neurejeno še naprej, kljub temu zakonu, ki naj bi mestu določilo neko vlogo v državi. In državi mesto – mesto v sami Ljubljani, v mestu Ljubljani.

Zato bom se danes ob tej priliki glasovanja vzdržal. Ne bom glasoval ne za ne proti.

Mislim, da tudi razlaga, kakršna je danes tukaj bila nam dana, da država veliko daje mestu. Ali pa da bo dalo mestu – brez kakšnih konkretnih primerov, razen enega, ki je bil... pa še ta je bil tako le delni – seveda se je težko odločiti. Da bi kar tako na vrat na nos glasoval za. Čeprav mislim, da bo tudi mesto pridobili s tem, ko bo gradilo akademije

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. ANDREJ BRUČAN

... v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. ANDREJ BRUČAN

Klasičen primer za to, da država mestu nič ne daje, je pa gradnja seveda športnih objektov, predvsem pa stadiona. Tam se je država postavila na eno stališče, ki je nevzdržno z eno realno situacijo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro, to je bila obrazložitev glasu, ki se je dotaknila tudi teme, ki ni na dnevnem redu. Dr. Pejovnik, obrazložitev glasu.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa gospa županja. Vsekakor bom glasoval za. Bil sem trdno prepričan in verjel sem, da mestni svetniki razumejo, da gre za odnos med mestnim svetom in univerzo. Posebej glede na spremenjeno zakonodajo. Verjel sem, da mesto spoštuje sporazum, ki ga je podpisalo z univerzo. Kajti, Ljubljana je univerzitetno mesto. Zato trdno verjamem, da je so-razvoj med mestom in univerzo edina prihodnost, ki nam daje resnično zagotovilo, da bomo nekaj v tem mestu naredili.

In zato trdno pričakujem, da bomo vsi glasovali za tak sklep, ki omogoča normalen razvoj univerze v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še ena obrazložitev glasu. Gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Glasoval bom proti. Sicer, kot je bilo že večkrat rečeno, seveda smo vsi za razvoj univerze. Verjetno res ni nikogar, ki bi temu močno nasprotoval.

Ni me prepričalo, kako se je ta zgodbica z iskanjem zemljišča odvijalo – odvijala. Mislim, da je bilo to tukaj več zakritega, kot odkritega – zelo malo jasnih informacij. Vsekakor zelo malo prepričljivega. Mene celotna ta štorija ni prepričala. Nikakor nisem prepričan, da to, kar se zdaj ponuja – najboljša rešitev za mesto.

Absolutno se ne strinjam s tem, kar je gospod Pejovnik večkrat rekel, da gre za odnos med mestom in univerzo. Seveda, absolutno vsi vemo, da gre za odnos med mestom in državo, v katerem je mesto v servilnem položaju, kot že vsa leta doslej. V kar me tudi povišan glas gospe županje ni prepričal. Oziroma v nasprotno – me ni prepričal...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite...

G. SAMO KUŠČER

... da zdaj gremo pa res na boljše...

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. SAMO KUŠČER

Mesto je še naprej, tudi v tem mandatu, v zelo servilnem položaju. Verjetno najbolj po zaslugi enake, ali pa približno enake koalicije, ki pač gre za roko državi. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

Ni več želje po obrazložitvi glasu, torej prehajamo na odločanje.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Glasovali pa bomo o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Sklepa o neodplačnem prenosu premoženja Mestne občine Ljubljana, v last in posest Republike Slovenije, skupaj s sprejetimi amandmaji.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

27 prijavljenih.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

22 ZA, 5 PROTI.

Ugotavljam, da JE BIL SKLEP SPREJET.

In s tem smo izčrpali dnevni red 25. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

Preden pa začnemo z 11. sejo Mestnega sveta, bi vas spoštovane svetnice in svetniki rada obvestila, da bom za 14. junij sklicala izredno sejo. Na kateri bo poleg točke Stadion, uvrščena vsaj še informacija o stanju podtalnice, oziroma pitne vode v Ljubljani. In vas prosim, da si za 14. junij rezervirate čas.

Tako, seja je, kot rečeno končana in predlagam, da brez odmora preidemo na 11. sejo Mestnega sveta. Če temu nihče ne nasprotuje, potem ugotavljam, da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen, da lahko začne z 11. sejo.

ŽUPANJA

Danica SIMŠIČ

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

Ljubljana, 31. maj 2004